

Una falla contra corrent

La Falla Universitat Vella 2000 continua la línia trencadora i irreductible de sempre. Crítica amb gràcia i estètica renovadora. La fallera major, Aitana Vivó, i el membre de la comissió Juan Manuel de la Torre ho tenen clar: "Continuem apostant per l'ús de materials reciclats i respectuosos amb el medi ambient". Com cada any, el plat fort de la Falla Universitària seran les revetles a la plaça del Patriarca, amb bona música fins a la matinalada.

Pàg. 3

Estudiants sense uniforme

Els vaquers i la camisa són d'ús comú entre els estudiants, però predomina la pluralitat d'estils en el vestir. Sentir-se còmodes és el principal motiu que condiciona l'elecció de la roba. Les corbates han desaparegut, mentre les faldes estan en regressió. **Pàg. 7**

Nou Dise no eixirà al carrer el pròxim dijous dia 16, amb motiu de les festes falleres

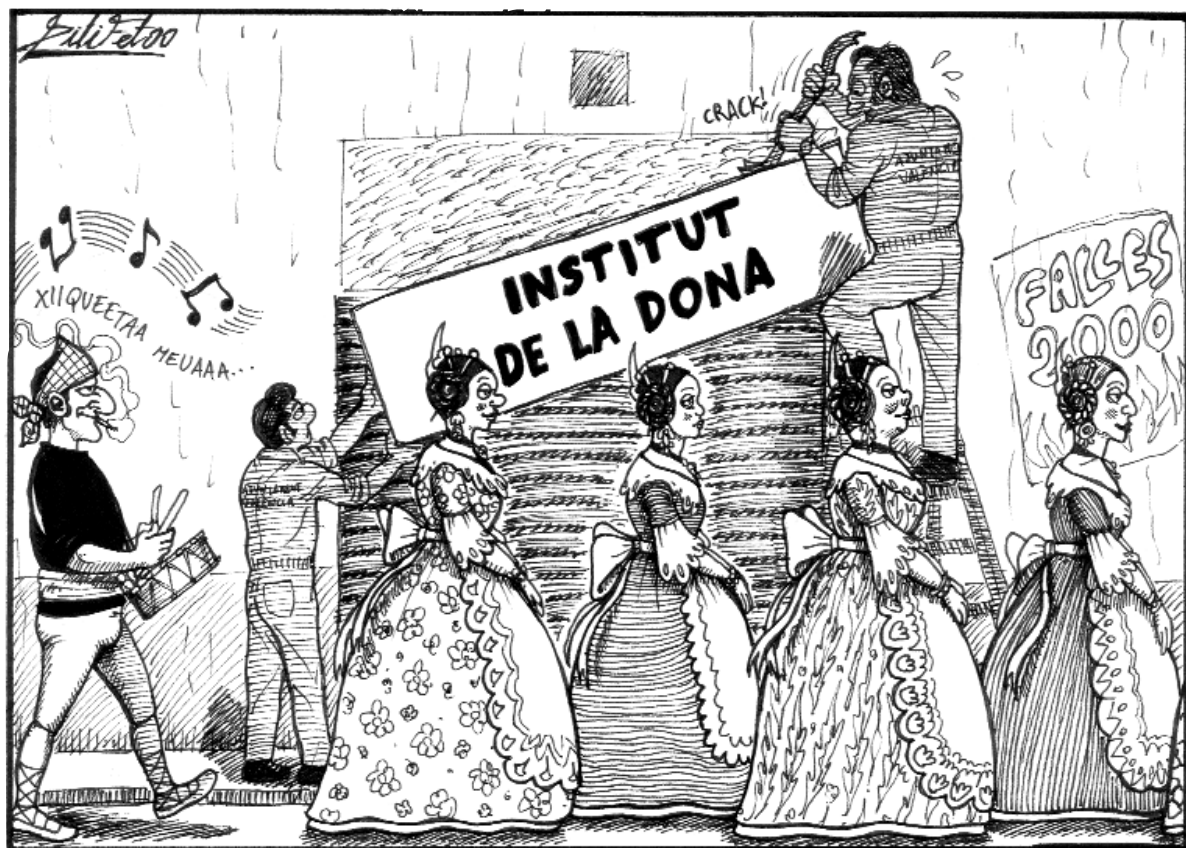
Teatre solidari al campus

El Patronat Sud-Nord ha organitzat l'actuació del grup nicaragüenc Espiga Nueva a la Universitat de València. Aquesta iniciativa s'emmarca dins d'un programa de sensibilització

amb la realitat dels països emergents. Una de les peces representades reflexiona sobre els problemes derivats de l'huracà *Mitch*, que va devastar Centreamèrica.

Pàg. 5

NO SOM RES

BEQUES

**Pràctiques a oficines
econòmiques i
comercials**

Les convoca: L'Institut Espanyol de Comerç Exterior.

Objecte: Beques per a la realització de pràctiques a oficines econòmiques i comercials d'Espanya a l'estranger.

Destinatari: Titulats superiors de qualsevol nacionalitat de país membre de la Unió Europea.

Dotació: Entre 20.000 i 40.000 euros, despeses de viatge i desplaçament, assegurança d'accident i assistència en viatge.

Termini: 15 de març.
Més informació: Inscripció per Internet: <http://www.icex.es>

**Premis del Comitè
Econòmic i Social**

Les convoca: El Comitè Econòmic i Social de la Comunitat Valenciana.

Objecte: Premis per a promoure i divulgar la investigació en les matèries relacionades amb les seues funcions.

Destinatari: Investigadors que hagen realitzat tesis per al grau de doctor, qualificades d'apte *cum laude* entre l'1 de gener i el 31 de desembre del 1999.

Termini: 31 de març.

Dotació: Dos premis de 300.000 pessetes.

Més informació: Al Comitè Econòmic i Social de la Comunitat Valenciana. Castelló. Tel.: 96 472 45 00.

**Ajudes a l'edició de
llibres**

Les convoca: La Direcció General de Cooperació i Comunicació Cultural. Ministeri d'Educació i Cultura.

Objecte: Concessió d'ajudes a l'edició, en qualsevol de les llengües oficials espanyoles, d'obres de la nostra cultura, de projecció tant estatal com internacional.

Destinatari: Empreses mercantils del sector editorial, ja siguen persones jurídiques o físiques.

Termini: 11 de març.
Dotació: 180.000.000 de pessetes, amb càrrec a l'aplicació pressupostària.
Més informació: En el BOE de l'11 de març i en l'adreça d'Internet <http://www.mcu.es/NEST/INFORMAC.HTM>

**Investigació a
universitats i
escoles superiors
d'Alemanya**

Les convoca: El Servei Alemany d'Intercanvi Acadèmic (DAAD) i la

Fundació "la Caixa".

Objecte: 35 beques per a estudis a universitats, instituts i escoles superiors d'Alemanya.

Destinatari: Titulats superiors o estudiants de l'últim any de carrera, nascuts després de l'1 d'octubre del 1968.

Termini: 31 de març.
Dotació: Entre 1.250 i 1.700 marcs mensuals, més 890 marcs de borsa de viatge i 500 marcs de borsa d'arribada.

Més informació: <http://www.daad.de>

**Beques Wardwell de
formació musical**

Les convoca: La Fundació Alexander von Humboldt.

Objecte: Beques destinades a fomentar la formació musical durant un període d'entre sis i dotze mesos.

Destinatari: Estudiants de música i joves músicòlegs espanyols que puguen acreditar alts dots de formació musical.

Termini: 31 de març.
Més informació: A la Fundació Alexander von Humboldt. Tel.: 0049 228 833 185.

**Escola d'Estiu La Nau
dels Xiquets 2000**

Les convoca: El

Vicerektorat d'Estudiants de la Universitat.

Objecte: Beques per a participar en l'Escola d'Estiu La Nau dels Xiquets com a caps de coordinació, coordinadors d'activitats i tallers, animadors de grup, monitors de taller i monitors i animadors de recolzament i activitats específiques.

Destinatari: Estudiants d'una llicenciatura, diplomatura, tercer cicle i/o postgrau a la Universitat de València.

Termini: 20 de març del 2000.
Més informació: Al CADE. Telèfon: 96 398 31 33.

**Programa d'ajudes de
mobilitat**

Les convoca: El Ministeri d'Educació i Cultura.

Objecte: Estades per a projectes d'investigació o per a donar classes.

Destinatari: Professorat universitari i investigadors espanyols a centres estrangers o centres espanyols de localitat diferent a la residència habitual.

Termini: 31 de març.
Dotació: Entre 60.000 i 200.000 pessetes a Espanya i entre 325.000 i 425.000 pessetes a l'estranger.
Més informació: En el BOE del 12-8-99.

CURSOS

**Curs d'iniciació
al bussejament**

Organitza: Centre Excursionista de València.
Duració: Del 20 de març al 2 d'abril.

Termini: 19 de març.
Preu: 49.500 pessetes, 47.500 per als socis.
Crèdits: 4.
Més informació: Pl/Tavernes de la Vallidigna, 4. Tel.: 96 391 16 43.

**Introducció a
l'economia ecològica**

Organitza: Centre d'Estudis Polítics i Socials.
Duració: Del 27 al 31 de març.
Termini: 26 de març.
Preu: 5.000 pessetes.
Crèdits: 2.
Més informació: C/Camissers, 8-baix esquerra. Telèfon: 96 392 63 42.

La direcció als cors infantils

Organitza: Societat General d'Autors.
Duració: Del 10 al 26 de març.
Termini: Fins que resten places.
Preu: 8.000 pessetes per a la comunitat universitària i 10.000 per a la resta.
Crèdits: 3.
Més informació: C/Arts Gràfiques, 13.

**Balls i danses al món com a
recurs pedagògic**

Organitza: Universitat de València. Servei d'Educació Física i Esports.
Duració: Del 24 de març al 8 d'abril.
Termini: Fins que resten places.
Preu: 10.000 pessetes per a la comunitat universitària i 15.000 per a la resta.
Crèdits: 3.
Observacions: Automatrícula per Internet: www.uv.es/sesport
Més informació: Àrea de Formació del Servei d'Educació Física i Esports. C/Menéndez y Pelayo, 19. Telèfon: 96 398 32 33.

Orientació i piragüisme

Organitza: Universitat de València. Servei d'Educació Física i Esports.
Duració: Fins al 30 d'abril.
Termini: Fins que resten places.
Preu: 10.000 pessetes per a la comunitat universitària i 15.000 per a la resta.
Crèdits: 3.
Observacions: Automatrícula per Internet: www.uv.es/sesport

Més informació: Àrea de Formació del Servei d'Educació Física i Esports. C/Menéndez y Pelayo, 19. Telèfon: 96 398 32 33.

Bàsquet. Estratègies i joc

Organitza: Universitat de València. Servei d'Educació Física i Esports.
Duració: Del 21 de març al 4 de maig.
Termini: Fins que resten places.
Preu: 10.000 pessetes per a la comunitat universitària i 15.000 per a la resta.

Crèdits: 3.
Observacions: Automatrícula per Internet: www.uv.es/sesport
Més informació: Àrea de Formació del Servei d'Educació Física i Esports. C/Menéndez y Pelayo, 19. Tel.: 96 398 32 33.

Fotografia de la natura

Organitza: Centre Excursionista de València.
Duració: Del 20 al 26 de març.
Termini: 19 de març.
Preu: 9.500 pessetes per a socis, 10.700 per al públic en general.
Crèdits: 2.
Observacions: Reunió informativa el 13 de març a les 20:00 hores a la seu del CEV.
Més informació: Pl/Tavernes de la Vallidigna, 4. Telèfons: 96 391 16 43 i 96 392 31 47.

**Indicadors de
desenvolupament humà**

Organitza: Patronat Sud-Nord de la Fundació General de la Universitat de València. Programa Càtedra Unesco-Bancaixa 2000.
Duració: Del 27 al 30 de març.
Termini: Fins que resten places.
Preu: 5.000 pessetes.
Crèdits: 1.
Més informació: Patronat Sud-Nord. C/Arts Gràfiques, 13. Aulari IV, annex a l'antiga EU d'Empresarials. Telèfon: 96 398 30 46.
www.uv.es/psudnord

Iniciació a l'esquí de fons

Organitza: Centre Excursionista de València.
Duració: Del 14 al 19 de març.
Termini: 13 de març.
Preu: 19.000 pessetes per a socis, 20.000 per al públic en general.
Crèdits: 2.
Observacions: Reunió informativa el 8 de març a les 20:30 hores a la seu del CEV.
Més informació: Pl/Tavernes de la Vallidigna, 4. Telèfons: 96 391 16 43 i 96 392 31 47.

www.quisiera.es

www.quisiera.es

Tarifa Plana desde 60 Ptas la Hora

Dr. Vicenta Zaragoza 46. 46000 Valencia Tls y Fax 902 147 147 <http://www.quisiera.es> E-mail: inform@quisiera.es

Aitana Vivó i Juan Manuel de la Torre, fotografiats a la seu de l'Exposició del Ninot.

A continuar donant canya

La Falla Universitària, fidel a l'esperit crític característic de principis de segle

Cap on anem? Aquest és l'interrogant que plana sobre la Falla Universitat Vella 2000. La comissió de joves fallers i falleres encara les incerteses del futur amb un monument que s'erigeix en declaració d'intencions sobre allò que és desitjable que reste i allò que caldria que desapareguera en aquest nou mil·lenni.

ALICIA TOLEDO

“No patiu, que la festa no ens la llevarà ningú, seguirem donant canya (mentre puguem) i serà per a tots i en valencià”. Així diu la salutació que la comissió de la falla Universitat Vella fa en el llibret d'enguany, dedicat al nostre espai natural més proper i emblemàtic: l'Albufera.

Com ve demostrant des de la seua creació l'any 1997, la falla dels i les universitàries es manté fidel a l'esperit crític i reflexiu que va caracteritzar les falles durant la primera meitat del segle XX. Tal vegada és pel seu estret lligam amb la institució del pensament i la ciència per excel·lència, la Universitat; o potser per aquest tarannà *revoltós* d'alguns joves; o com ells mateixos reivindiquen: “Com a resultat del nostre afany per dig-

nificar la festa”. La qüestió és que trobarem ben poques falles semblants a la universitària, tant pel que fa a l'estètica i al contingut del monument com a l'organització i les maneres de fer de la comissió.

Per a començar, com explica la fallera major, Aitana Vivó, aquesta és una comissió pràcticament nocturna: “El nostre punt fort són les revetles, és ací on exhaurim part de les nostres energies i d'on traiem també part de les nostres forces, sobretot econòmiques. És per això que pràcticament no podem viure la festa de dia, encara que, enguany per primera vegada, podem pagar gent per a servir les begudes i que la comissió pugui gaudir així un poc més”. Molts de vosaltres deuen conèixer ja les famoses revetles de la plaça del Patriarca. Aquesta és probablement la festa nocturna fallera que

més gent aplega, gràcies a la seua privilegiada ubicació a Ciutat Vella, tot just al costat del carrer de la Nau. Enguany tornen carregades de folk i música tradicional: la nit del 17 hi actuaran Tres Fan Ball i la del 19 Riu Sec, totes dues formacions provinents de la comarca de l'Horta.

Víctor Benlloch, membre de la comissió, explica que “el tema de les actuacions musicals sempre l'hem tingut clar. Si les falles són la festa que expressa la identitat valenciana, al Patriarca han de sonar ritmes valencians i lletres fetes en valencià”.

Durant els últims quatre anys, els membres de la comissió han sigut els encarregats del disseny i la construcció del monument faller. Però enguany, per primera vegada, la construcció del cadafal ha estat a càrrec de Jorge López, llicenciat en Belles Arts, qui d'altra banda ja hi havia col·laborat en anys anteriors confeccionant algunes escenes dels monuments. No obstant, la falla universitària continuarà sorprenent i commovent el públic amb aquest toc de provocació que la caracteritza. “Manté la mateixa

línia estètica trencadora i el mateix esperit crític que els anys passats. A més, continuem apostant per l'ús de materials reciclats i respectuosos amb el medi ambient”, explica Juan Manuel de la Torre, membre de la comissió.

Sota el títol *Cap on anem?*, la falla universitària del 2000 mina molts dels ressorts del món d'aquesta fi de mil·lenni. El conjunt dels ninots introdueix una crítica àcida i s'interroga sobre el futur incert: des del medi ambient i l'alimentació a la supervivència del valencià, passant per la televisió, fins arribar a una gran mà que mou els fils de la nostra existència i que ben bé podria ser la del Gran Germà que va imaginar Orwell en la novel·la *1984*. Al capdavant, una bona mostra dels temes que obsedeixen aquest arravatat final de mil·lenni i que giren entorn de la crisi de valors de l'individu. Com expliquen en el llibret: “La falla del 2000 representa l'ésser humà d'ara i ací, amb totes les seues dependències i febleses”. I per acabar d'amanir-ho tot, el monolit: “És una presència i un símbol universal [...] Kubrick el va fer de pedra –era de pedra?– i nosaltres de cartó, fusta, paper... Com a part de la falla, el cremarem. Serà, més que mai, un símbol. Hui estarà plantat a la plaça; demà serà cendra i fum. Mai no haurà estat més fidel al seu paper”.

I continuant amb les incerteses futures, l'Albufera en seria una altra. El llibret d'enguany ha estat dedicat a aquest emblemàtic espai natural i, concretament, s'ha volgut mostrar la destrucció que està patint per tal que la societat en prenga consciència. S'hi han inclòs nombrosos articles i estudis que tracten del seu medi natural, de la relació d'aquest parc natural amb l'home, o del seu futur. Recull col·laboracions de professors de la Universitat, erudits i apassionats

d'aquest paratge i veïns indignats que lluiten per la defensa del seu hàbitat, com és el cas de la plataforma *Defensem la Punta. Salvem l'Horta*. A més a més, un grapat d'artistes il·lustren el llibret amb aquarel·les, composicions de poesia visual i altres dibuixos. En definitiva, tot un compendi de coneixements i curiositats que ens apropen aquest espai tan nostre, on no hem estat capaços, però, d'impedir la degradació fins al punt que la recuperació esdevé difícil. En paraules de Víctor Benlloch: “Tan sols tenim de l'Albufera una idea bucòlica i folklòrica; per tant, el coneixement de la seua realitat és imprescindible per a poder emprendre actuacions posteriors i aconseguir la seua millora”. Per tot això, la falla universitària vol sacsejar les nostres consciències i incidir, sobretot, en el fet que hi ha un munt de causes a defensar que són molt a prop de nosaltres, que són a casa nostra i que caldria començar per ací. Un llibret, si més no, extravagant, encara que bastant formatiu i, a la seua manera, combatent.

I si de combatre parlem, la pólvora n'és un instrument. Però en aquest cas ens referim a pólvora inofensiva, la que fa servir la colla de dimonis de la falla universitària i que envolta la mesurada plaça del Patriarca –ni massa gran ni massa menuda– d'aromàtic fum i alades guspies que enlluernen un públic devot i sempre fidel a l'espectacle ardent. Enguany, els dimonis diuen que tenen les saques més plenes que mai, la qual cosa vol dir que la cremor serà major. Doncs que li boten foc a la metxa i que comence la festa! Allí estarem, com cada any, els irreductibles, els que gaudim amb la idea de ser o sentir-nos per un moment al bell mig de l'infern.

Entre línies. Per **MARCOS MARCO**

Missatge del futur

La nostra cultura li deu molt al plaer de la conversació. El diàleg de Plató que coneixem com *El banquet* és una mostra de com algunes paraules que foren pronunciades fa més de dos mil anys s'escolten encara hui en dia. Allò no va ser sinó menjar, beure, discórrer, celebrar el poder i la força de l'amor; però aquella nit atenenca, que començà amb abstinència i acabà enmig d'una borratxera fenomenal, alimenta encara pàgines i pàgines de filosofia. La democràcia porta necessàriament aquest pensament compartit que anomenem diàleg, ja que no hi ha res més contrari a l'autoritarisme que la conversació. Per contra, els règims autoritaris no dirigeixen els seus pobles amb reflexions, sinó que simplement imparteixen ordres que només busquen l'obediència. Per això la conversació ha sigut tan perseguida pel despotisme. En el segle XVI, i en una denúncia per heretgia, algú va escriure: "A aquest cal comptar-li les paraules". La intolerància no escolta, però registra allò que es diu a fi de poder exigir-ne responsabilitats.

Poques conversacions deuen haver tingut un final més tràgic que la que mantingueren el 1946 Isaiah Berlin i la poetessa russa Anna Ajmátova. Eren dues persones que no podien ser més diferents: ell era l'aviat fill únic d'un comerciant rus que en els primers dies de la revolució pogué exiliar-se amb la seua família i posar bona part de la seua fortuna a estalvi. Ajmátova havia format part de l'avantguarda artística russa i patit de ple la repressió estalinista. Entre 1936 i 1938 el seu primer marit, Nicolai Gumiliiov, va ser afusellat, el seu company detingut i el seu fill enviat a un camp de treball. La poetessa passà disset mesos fent cua tots els dies davant la presó de Leningrad. Si els guàrdies acceptaven les bosses de roba i menjar, significava que el seu fill estava viu; si les rebutjaven, se suposava que era mort. Un dia, una de les dones anònimes que allí esperaven, en saber que era escriptora, li va preguntar si seria capaç de narrar allò. La resposta va ser un llarg poema, compost entre el 1935 i el 1940, que intitulà *Rèquiem* (No, no sóc jo, sinó una altra qui pateix. / No podria suportar-ho. Que un vel / negre cobrisca el que ha passat...). Berlin, que es trobava a Rússia en missió diplomàtica, acudí a una vella llibreria de Leningrad en cerca de llibres del període anterior a la revolució. Allí,

El filòsof Isaiah Berlin.

casualment, s'assabentà que Ajmátova, a la qual considerava desapareguda, encara vivia. Algú va concertar una cita i aquella mateixa vesprada es trobaren en la xicoteta cambra que habitava. La conversació va durar, amb una sola interrupció, des de les tres de la vesprada fins a les primeres hores del matí de l'endemà. A mitja nit aparegué el fill de la poetessa, que havia sigut alliberat uns anys abans al camp de concentració, i els tres, a la llum del foc, soparen un plat de creïlles bullides. Durant tota la nit parlaren sense parar i, mentre ell fumava els seus cigars suïssos, ella va recitar alguns dels seus versos. En el seu *Poema sense heroi* anomenà Berlin *Hoste del futur*. (... I el fum blau d'un cigar. / Tots els espills reflecteixen / aquell que no aparegué, / aquell que no pogué entrar en aquesta sala. / No és millor ni pitjor que els altres, / no exhala el fred gèlid de Leteu, / la seua mà és càlida. / Hoste del futur! Serà possible / que em faça una visita a mà esquerra darrere del pont?). Tanmateix, la trobada va produir un doble equívoc i no pogué tindre pitjors conseqüèn-

cies. D'una banda, Ajmátova cregué que la visita havia sigut un intent de seducció. I, per una altra, la policia la va interpretar com un acte d'espionatge. Molt prompte la poetessa fou expulsada del sindicat d'escriptors, la qual cosa significava necessàriament la misèria. Dies després de la visita, la seguretat instal·là micròfons en la reduïda cambra d'Ajmátova. Sembla que en els arxius de la KGB hi ha prop de tres volums de documents que recullen la investigació a què va ser sotmesa. Berlin va sentir sempre una forta culpabilitat per les conseqüències de la visita i intentà a través de l'ambaixada anglesa tindre notícies d'ella, però de seguida li digueren que aquest interès podia posar-la en un perill major. Finalment, durant el breu període de Kruschov, la poetessa va ser rehabilitada i pogué viatjar el 1965 a Oxford per a recollir el títol honorífic que, gràcies a les contínues pressions de Berlin, li havien concedit. Quan aquest li presentà la seua dona i li mostrà la mansió de tres pisos on vivia, la poetessa comentà amb displicència: "Així que el pardal té la seua gàbia d'or".

Bústia Oberta

Problemes en un curs de lliure opció

Hola, em dic Rafa Soriano Jartín i sóc estudiant de la Universitat de València, concretament de la Facultat de Química. Espere que publiqueu aquesta carta per a preveure tots els alumnes a l'hora de matricular-se en un curs de lliure configuració. A l'igual que molts altres estudiants, vaig veure un cartell que anunciava el curs *La dona davant dels reptes del segle XXI*, organitzat pel Departament de Dret Constitucional de la Facultat de Dret i dirigit per Julia Sevilla. Amb el pagament previ de 5.900 pessetes en concepte de matrícula, havíem de presentar-nos a la Fundació Bancaixa (plaça de Tetuan) el dia 28 de febrer a les 9 hores. Una vegada allí, i després d'esperar una bona estona, decidírem entrar en l'esmentada fundació per a preguntar al bidell pel curs, però, tret d'una adreça i un telèfon, no ens pogué informar de res a banda que el curs havia sigut anul·lat. Vaig decidir anar a l'adreça que ens havia facilitat el bidell i, sorprenentment, vaig descobrir que tal adreça no existia. Al DISE m'informaren que aquest curs ni tan sols havia sigut aprovat. Vaig cridar al telèfon que ens facilità el bidell i la persona que contestà em va dir que havien posat cartells on s'indicava l'anul·lació del curs (quan el que en realitat haurien d'haver fet és cridar a cada alumne particularment per a informar-lo). A Burjassot no havien posat ni un cartell, cosa que vaig fer saber

al meu interlocutor. Ell va al·legar que se n'havien posat al Campus dels Tarongers. És indignant que a l'hora de cobrar ompliren de cartells tota la Universitat i, en canvi, quan ja tenien els nostres diners, l'esforç (personal i econòmic) per avisar els alumnes fóra tan escàs! El següent i vergonyós episodi es va produir quan (després d'una prèvia trucada de telèfon per a concertar una cita per a la devolució dels diners del curs) vam acudir a la cita i, després de més de mitja hora d'espera, ja que hi arribàrem tard, els estudiants procedírem a exposar les nostres queixes i aquests personatges, en comptes de disculpar-se i suavitzar el to creixent de la *conversació*, amb una actitud clarament prepotent, es llavaren les mans tot indicant-nos que tota la responsabilitat era del Vicerektorat. També vam demanar una explicació sobre el fet que no es va presentar ningú a la cita que teníem a la Fundació Bancaixa (si més no per a evitar que pensàrem que tot havia sigut una estafa) i ells ens contestaren que s'havien presentat ara per a la devolució dels diners. Quina cara més dura! Finalment, vull denunciar la manera tan desastrosa de plantejar aquest curs per part d'aquest departament de la Facultat de Dret (a un se li acudeix de pensar quina credibilitat deu tindre un departament com aquest, que no treballa d'acord amb la normativa vigent).

Rafa Soriano Jartín.
Estudiant de la Facultat de Química.

Edita: Universitat de València.
Vicerektor delegat: David García.
Director: Francesc Bayarri.
Consell de Redacció: Remei Castelló, Ricard Huerta, Charo Álvarez, Alfons Cervera i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomás Gorria.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Tècnic de sistema: Carlos Giralaldós.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Nel·la Leal, Vicent Martínez i Mònica García.
Redacció: Gabinet de Premsa (C/de l'Antiga Senda de Senent, 11, 46023). Telèfon: 96

386 41 13. Fax: 96 386 41 14.
Correu electrònic: Premsa@uv.es.
Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Coordinació Nou DISE digital: T. Gorria.
Publicitat: PB&A (C/Fresas, 17-baix, 46020. Telèfon: 902 147 147).
Impremta: Ediciones Bidasoa, S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.
Consell Editorial: David García, Carlos Pascual, Juli Peretó, Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Lluís Barona, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, F. Bayarri i Manuel Peris.

Actors d'Espiga Nueva en plena actuació.

El grup nicaragüenc Espiga Nueva, convidat pel Patronat Sud-Nord

Teatre i solidaritat pel mateix preu

LARA RIPOLL

Nicaragua: més enllà del Mitch. *Somnis i Cultura* no és solament el títol d'un programa de sensibilització amb la realitat del sud. Ni Espiga Nueva només el grup de teatre que la mostra damunt d'un escenari. Ambdós són en realitat la visió d'un poble i d'una cultura que, com en tantes altres ocasions, han sabut enfrontar-se a unes circumstàncies difícils i que, hui més que mai, necessiten donar a conèixer els seus somnis i com reconstrueixen el seu futur.

Eixe, almenys, és l'esperit que flota entre bastidors, quan actuen aquests set professionals procedents de León —al nord-oest de Managua—, una ciutat que durant tres segles fou capital de la nació centreamericana. Espiga Nueva representà els seus somnis a l'escenari del Col·legi Major Lluís Vives dimarts i ahir dimecres, gràcies a la col·laboració del Patronat Sud-Nord de la Universitat de València amb Acsud-Las Segovias, l'ONG que ha organitzat la gira del grup pel País Valencià.

El programa consta de dues obres de teatre. Per una banda, *El sueño de los muertos* i, per l'altra, *El Punche de Oro*. Segons explicà el director artístic i fundador del grup, Filiberto Rodríguez, en la primera peça es contenen els dramàtics successos que va provocar el Mitch, però des de la perspectiva de l'anàlisi i la reflexió: "En el fons, volem fer veure les conseqüències d'haver deixat de costat la terra, de fer amb ella el que ens ve en gana, no cuidar-la, pel sol fet d'entendre-la només com una propietat privada i primar més l'egoisme, l'avarícia,

que el recurs natural". La segona obra del repertori, en canvi, és més aviat una llegenda relatada per l'esperit de la filla de l'últim cacic indígena de Sutiaba, que s'oposava al fet que la jove tinguera enamoraments amb un espanyol. El cacic, però, va morir penjat d'un arbre de tamarinde i el seu esperit vagà en pena entre els vius, convertit en un *punche* d'or.

La gira valenciana d'Espiga Nueva conclou hui després de mes i mig de representacions per diverses localitats

El grup està content i satisfet. No poden negar-ho. A banda de la bona acollida i del calor humà que han estat rebent des del passat 1 de febrer, quan estrenaren a Torrent, les actuacions els han permès fer contactes amb agrupacions teatrals locals com ara la del barri de La Coma, a Paterna, la d'Ondara i la de l'Alcúdia, "per a intercanviar experiències en un futur i mantindre, per tant, una relació professional i personal bonica i enriquidora per a tots", afegeix Filiberto Rodríguez, un home que porta des del 79 ficat en el món del teatre.

Quan creà el grup, en abril del 1992 a León, ell i altres companys ja venien d'experiències anteriors frustrades. D'ací que triaren aquest nom: "L'espiga nueva és la flor de la dacsua nova i això era el que ens plantejàvem. Havíem de començar de nou, després que els sandinistes perderen les eleccions del 90 i arribara la dreta al poder". Perquè,

de fet, un dels objectius fundacionals d'aquest grup és de promoure la lliure expressió, el desenvolupament i, fins i tot, el rescat de les manifestacions artístiques i culturals del poble.

Passats els anys, hui en dia l'agrupació disposa d'una xicoteta casa que és la base per al treball amb sis dels barris més pobres del sud-oest de León. En aquests moments, prop de 140 xiquets i joves d'eixos ravals estan rebent capacitacions en qüestions tan variades com ara teatre, guitarra, danses o muralisme.

El somni més immediat, segons assenyala el director artístic, és construir un centre de capacitació propi que servisca per a la professionalització del grup, per a reunions i tallers comunitaris on, especialment, aquesta joventut amb la qual s'està treballant pugui ocupar el seu temps lliure en pràctiques artístiques. I està convençut que ho aconseguiran: "L'impossible no existeix. Amb treball i constància, tot és possible...", assegura Filiberto.

La seua gira valenciana, patrocinada per la Generalitat, acabarà hui a Gandia. En total, haurà sigut un mes i mig de representacions i actes paral·lels.

La cloenda oficial del programa se celebrarà dissabte, 11 de març, al Centre Cultural de la Beneficència en el marc d'una festa de *Solidaritat i Cultura*, que inclourà, a més de l'escenificació d'Espiga Nueva, una altra obra a càrrec de la Plataforma de Teatre Universitari, l'actuació de les cantants Sara Guedes i Marta Forquàs, danses folklòriques *niques*, recitals poètics i exposicions de pintures.

Concedides vint noves ajudes a la investigació

Nomenats els becaris Cinc Segles

REDACCIO

La Universitat de València ha concedit vint noves beques Cinc Segles. Les ajudes a la investigació van ser creades en desembre del 1998 amb la finalitat d'incrementar l'oferta formativa i estimular la generació de grups emergents de joves investigadors en el si de la Universitat.

Els universitaris que han estat nomenats enguany nous becaris són: Vicente Revert Sanz, del Departament de Filologia Espanyola; Santiago Vernia Miralles, del Departament de Bioquímica i Biologia Molecular; Patricia Fernández Ferri, de Farmacologia; María Teresa Moreno Sánchez, de Geografia; Alicia Forment Aliaga, del Departament de Química Inorgànica; i Joaquín Sanchis Martínez, de Química Orgànica. També han rebut la beca José Benito Alen Millán, de l'Institut Universitari de Ciències dels Materials; Juan Navarro de Sant Pío, de Metafísica i Teoria del Coneixement; Maria Elena Jiménez Domingo, de Filologia Francesa i Italiana; Joan Carles Bernad Garcia, de Metodologia, Psicobiologia i Psicologia Social; Javier M. Duart Clemente, de Cirurgia; Pedro Correa Domínguez, del Departament d'Àlgebra; Clara Viana Ballester, del Depar-

tament de Dret Penal, Romà i Eclesiàstic de l'Estat; Sergio Maruenda Bataller, de Filologia Anglesa i Alemanya; María Isabel García Linares, de Metodologia, Psicobiologia i Psicologia Social; Alicia Ros Garrido, de Didàctica i Organització Escolar; Isabel Cayetana Muñoz Criado, de Microbiologia i Ecologia; Josep Ribes Bertomeu, d'Enginyeria Química; Alejandro José Soriano Martínez, de Química Física; i Inés Domingo Sanz, de Prehistòria i Arqueologia.

La duració d'aquesta beca és d'un any, renovable per quatre anys, per la qual cosa, a mesura que vagen cobrint-se les noves convocatòries, la Universitat de València comptarà amb un important equip de becaris a càrrec d'aquest programa.

Les beques constitueixen l'inici de la carrera investigadora. A partir d'elles es pot optar posteriorment a les beques postdoctorals amb estada a l'estranger i a les convocatòries d'incorporació de personal investigador, complementant així un cicle formatiu postlicenciatura de nou anys.

Durant el període de formació, el becari es compromet a complir les etapes del treball d'investigació ajustant-se a les normes pròpies del departament o institut a què s'adscriu, amb dedicació exclusiva.

marzo

Filmoteca
Generalitat Valenciana

JUSTICIA Y DERECHO EN EL CINE
El cine es un vehículo ideal para reflexionar y debatir sobre los problemas de la justicia y el derecho. En esta sección se presentan películas que abordan estos temas de una manera crítica y creativa.

NOVELA CINE FRANCÉS
Una selección de películas francesas que exploran la narrativa cinematográfica a través de la novela. Incluye obras de autores como Marguerite Yourcenar, Georges Simenon y otros.

KING VIDUE: UN CINEASTA AMERICANO
Una mirada retrospectiva al cineasta estadounidense King Vidue, quien revolucionó el cine independiente con su estilo único y su enfoque social.

CINE Y LITERATURA II: MUYERRE
Algunas de las obras más importantes de la literatura se han adaptado al cine. Esta sección analiza estas adaptaciones y su impacto en el mundo del espectáculo.

EL TIEMPO DE LAS CIUDADES
El cine ha sido un reflejo de la vida urbana y de los cambios que se producen en las ciudades. Esta sección muestra películas que capturan la esencia de la vida en las urbes.

CENTENARIO BUNUEL
En el centenario del nacimiento del cineasta español Luis Buñuel, esta sección dedica un espacio a su obra y a su legado en el cine mundial.

NUESTRA DE CINE HOLANDÉS
La más reciente producción holandesa, "El tiempo de las ciudades", es una película que refleja la vida en las ciudades y el impacto del cine en la cultura.

2000

GENERALITAT VALENCIANA
CONSEJO REGULADOR DEL CINEMA

CINQUENA EDICIÓ DE CINEMA HOMOSEXUAL

Cicle de cinema gai i lèsbic als campus

El Grup Universitària del col·lecciu Lambda està realitzant durant aquesta setmana la cinquena edició del Cicle de Cinema Lèsbic i Gai que es projecta en els quatre campus universitaris de la ciutat de València. La Facultat de Filologia, al Campus de Blasco Ibáñez, acull hui dijous, 9 de març, la pel·lícula *Dioses i monstruos*. La projecció es farà a l'Aula M-22 a les 19 hores. Aquesta obra, guanyadora d'un Oscar, narra la peculiar amistat entre dos homes desiguals. El Campus dels Tarongers també

acull hui, però a les 16:30 hores, la pel·lícula *La increíble y verdadera historia de dos mujeres enamoradas*. La projecció serà a l'Aula 505 de l'Aulari Nord. Al mateix temps, a la Universitat Politècnica es passarà la pel·lícula *Love! Valour! Compassion!* El cicle finalitzarà demà divendres, 10 de març, amb la projecció de *Cuando cae la noche*, al Saló d'Actes de la Biblioteca de Ciències del Campus de Burjassot, a les 12 hores.

RECICLAT

L'ambientalització de la Universitat

Acaba d'eixir el número 6 de la col·lecció Monografies d'Educació Ambiental, que dirigeixen Teresa Franquesa (Societat Catalana d'Educació Ambiental) i Jaume Sureda (Societat Balear d'Educació Ambiental), una col·lecció molt interessant que us recomane. Aquest llibre està dedicat a *L'ambientalització de la Universitat* i l'autor és Ivan Capdevila, coordinador del Pla de Medi Ambient de la Universitat Politècnica de Catalunya, que ha fet un recull ordenat i sistemàtic de les accions que les universitats duen a terme amb l'objectiu d'integrar la protecció del medi ambient i el con-

cepte de desenvolupament sostenible. El nucli de l'obra tracta de l'ambientalització de les operacions universitàries: la docència, la recerca i la vida universitàries. Pel que fa a les activitats diàries de la institució, s'introdueixen els aspectes ambientals als edificis i als campus (assignatura pendent en la nostra Universitat), la minimització de residus i la mobilitat associada a la universitat. També s'hi examinen la comunicació i sensibilització ambiental i el desenvolupament de sistemes de gestió ambiental a la universitat. El llibre explica els plantejaments teòrics de cadascun dels àmbits, però també

introdueix exemples propers (Autònomes de Madrid i Barcelona, Politècnica de València, la nostra Universitat...) i exemples llunyans d'experiències concretes d'ambientalització universitària (Universitat de Michigan, Buffalo, Harvard...). Aquests casos contenen múltiples referències bibliogràfiques i adreces de pàgines web que permeten ampliar i aprofundir la informació. Els exemples ens ajuden a insistir en la necessitat d'ambientalitzar la Universitat.

**Maria Àngels Ull,
Delegada de Medi
Ambient de la
Universitat.**

Si estàs vinculat a la comunitat universitària, pots inserir anuncis gratuïts en NOU DISE. Pisos per a compartir, venda de llibres i d'apunts, classes particulars i altres serveis pots trobar-los en aquesta secció. Envia'ns els teus missatges i reclams a l'adreça habitual del periòdic o a la Borsa d'Habitatge o del Voluntariat del CADE.

VENDES

Venc llibres i qüestionaris per a oposicions. Preparació per a oposicions a oficial de Justícia, de l'editorial Adams i totalment actualitzats. Preu a convindre. Pregunteu per Eva. Telèfons.: 96 385 49 10 i 626 13 86 85.

Venc llibres de Física. *Curso de Física*, de J. Vidal. 500 pessetes. *Problemas de Física*, de J. Vidal. 1.000 pessetes. *Física general* (sèrie Schaum). 500 pessetes. Telèfon: 96 359 98 81 (truqueu després de les 22 hores). Pregunteu per Carmen.

Venc llibres diversos. *Nueva Enciclopedia Larousse* (24 volums i 2 atles). *Diccionario Enciclopédico Larousse* (16 volums). *Océano. Áreas generales básicas* (11 volums). *Océano. El mundo de la computación* (4 volums). *Enciclopedia Salvat de los grandes compositores* (6 volums). *Enciclopedia del mar Albatros* (4 volums). *Enciclopedia de la vida animal Bruguera* (volums diversos). *Premis Planeta* (11 volums: de 1952 a 1987) i obres selectes de *Premis Nobel* (10 volums). Telèfon: 96 382 32 34.

Venc caçadora vaquera Levi's. Talla mitjana per a xica. Preu: 7.000 pessetes. Telèfon: 649 68 50 88.

CLASSES

Classes de Francés. Professora nativa dona classes particulars de francés i prepara exàmens per a tots els nivells. També realitza traduccions. Experiència en els dos camps. Pregunteu per Veronique. Telèfon: 96 392 40 57.

Classes d'Anglès. Per a conversa i preparació d'exàmens. Professora nativa. Demaneu per Susan. Tel.: 96 369 61 44.

Classes de Valencià. Done classes per a tots els nivells: primària, secundària, batxillerat i preparació d'exàmens de la Junta Qualificadora. Demaneu per Gemma. Tels.: 96 361 68 45 i 610 39 48 99.

Necessite classes de Matemàtiques. Estudiant del Liceu Francès necessita classes particulars de matemàtiques en francès, nivell tercer BUP. Demaneu per Jaime. Tel.: 96 132 29 67.

PISOS

Venc pis. Al carrer Serpis, enfront del Campus dels Tarongers. 108 m², quatre habitacions, menjador, cuina, dos banys i calefacció. Cinqué pis amb bones vistes. En perfecte estat. 16 milions a negociar. Tel.: 96 356 18 45, a les nits.

Es busca xic/a per a compartir pis. Una habitació individual disponible. Casa moblada amb un bany. Renda de 10.000 pessetes, despeses d'aigua i llum a banda. Zona Torres de Quart. C/Túria, 54-6. Pregunteu per Agoney Puche. Telèfon: 617 08 15 35.

Es busca xic/a per a compartir pis. Una habitació disponible. Ambient tranquil en un pis lluminós. Preferentment estudiants Erasmus. Renda de 20.000 pessetes. C/Dénia, 44-6. Tel.: 608 46 26 65. Pregunteu per José Luis Pérez.

ALTRES

Oferta de treball. Necessitem biòlegs titulats o

estudiants de l'últim curs amb coneixements de camp per a treballs d'investigació. Imprescindible currículum i fotografia. Interessats, envieu dades a l'Apartat de Correus 4047. València. Referència Facultats 46008.

Oferta de treball. Es necessiten llicenciats en Medicina per a impartir Programes per a la Salut a Centres Educatius de la Comunitat Valenciana. Envieu dades (adjunteu currículum i fotografia) a l'Apartat de Correus 4047. Ref. MED. 46008, València.

Es busca xica per a cuidar xiquets. Es necessita xica per a cuidar dos xiquets de 8 i 15 anys i fer feines de la casa els caps de setmana. Requisits: coneixements de cuina, experiència amb xiquets i tindre més de 21 anys. Telèfon: 96 361 85 79. Pregunteu per José Casas.

RACÓ DEL VOLUNTARIAT

Cursos de formació de voluntariat. Formació bàsica perquè estudiants de la Universitat de València puguin involucrar-se en les activitats de les associacions de voluntariat. Es pot triar entre les següents àrees: Promoció de les Dones, Menors en Situació de Risc, Discapacitats, Atenció a Malalts Crònics i Terminals, Voluntariat Cultural (25 de març i 1 d'abril), Ecologia i Medi Ambient, Racisme i Immigrants, Desenvolupament i Cooperació Internacional, Persones d'Edat Avançada, Problemes per Ús de Drogues (8 i 15 d'abril). La inscripció es farà a les oficines del CADE fins al 17 de març. Més informació: 96 386 47 71.

Si estàs lluny de la Universitat però et continua interessant aquest món, NOU DISE et posa al dia. Només has d'omplir aquesta butlleta amb les teues dades i enviar-la, junt amb un xec de 1.500 pessetes (a nom d'Universitat de València-Dise), a: Gabinet de Premsa. Antiga Senda de Senent, 11, quart pis. 46023, València.

Nom: _____
 Cognoms: _____
 Adreça: _____
 Població: _____ Codi Postal: _____
 Tel.: _____ E-mail: _____
 NIF: _____

VERÒNICA LLOPIS
JUAN M. VILLALBA

Per què trobem que la forma de vestir de cadascú és tan important? La roba que porta cada persona pot arribar inclús a definir la seua personalitat i la seua forma de ser, i fins i tot ens atrevim a dir com és el nostre company de classe o un amic pel fet de portar una determinada samarreta o uns pantalons de color. No és ni de bon tros una decisió fàcil. Hi ha, tot i això, qui es posa el primer que agafa, mentre que altres s'ho han de pensar una bona estona. La societat actual ens diu que l'aparença física és important, i tots estem influïts per aquesta idea, també aquells que diuen el contrari. Els estudiants trien la roba que es posen per diferents motius. Potser perquè se senten més còmodes, potser perquè volen expressar alguna actitud o pensament amb això, o potser simplement perquè els agrada. Cal ariscar-se prou per a contestar la pregunta sobre com visten els universitaris.

Si ens deixem portar pels estereotips, podríem dir que el fet d'estudiar una o altra carrera influeix en la roba que porten els estudiants. Aquesta idea és molt perillosa, ja que suposa que tots els alumnes de Filologia Catalana, per exemple, visten més o menys igual i que la seua vestimenta es diferencia de la forma de vestir dels estudiants de Filosofia, Medicina o Comunicació Audiovisual. Seria massa senzill i típic dir això, i no estariem encertant amb la realitat, perquè no hi ha una manera de vestir particular. Hi ha, això sí, una sèrie de llicenciatures fortament caracteritzades des del punt de vista de la indumentària. Si ens apropem a la Facultat de Dret, observem el vestir sempre impecable dels joves. "Suposa un gran canvi anar a una facultat distinta a la de Dret", diu Mari Carmen, una estudianta de vint-i-dos anys. És fàcil trobar alumnes amb roba de marca, especialment camises, sueters i esportives, que és allò que distingeix el seu vestuari. Alguns, els menys, acudeixen a classe amb pantalons amb

Uns pantalons vaquers i una camisa o suadora és la combinació més comuna, amb unes sabatilles o sabates còmodes

pines, i és estrany descobrir una xica excessivament maquillada. A més, les ulleres de sol, també de marca, són un bon complement per a ells. Una causa de tot això és, segons comenta Mari Carmen, que "la gent et condiciona; si el huitanta per cent s'arregla, tu també ho fas, perquè no vols cridar l'atenció". En l'extrem contraposat, no podíem deixar d'anomenar els habitants de la Facultat de Psicologia i Filosofia i Ciències de l'Educació. Una ràpida visita a les seues aules (o, millor encara, a la

Els estereotips sobre la roba dels estudiants no sempre són ajustats i hi predomina la pluralitat d'estils i modes

Sense faldaes ni corbates

seua cafeteria) ens permet adonar-nos que ens trobem davant d'un col·lectiu peculiar, totalment diferent i independent. Els tòpics vénen a dir que la seua vestimenta se situa en una vessant més "alternativa", sovint amb més complements, com ara arracades o cabells llargs, i relacionada potser amb un esperit de protesta o fins i tot de rebel·lia. Estereotips que, com hem dit abans, estan molt generalitzats, però que no sempre s'ajusten d'una manera matemàtica a la realitat. N'hi ha de tot, clar. Segons una estudianta de Psicologia, "hi ha dos tipus extrems diferenciats: els alternatius van d'innovadors, però són tots iguals. L'altre tipus és la gent que va molt arreglada".

I què dir dels famosos vaquers? Quan a principis de segle XIX començaren a fabricar-se a la ciutat de Gènova uns pantalons de tela resistent per als camperols i mariners, no es pensà que molts anys després aquesta roba tindria una importància tan gran. Hui s'ha convertit en una mena d'uniforme per

Als exàmens, de gala

REDACCIO

L'època d'exàmens ens permet observar algun fet curiós. Si bé és cert que abans els estudiants, sobretot les xiques, anaven molt arreglats a les convocatòries de febrer i juny, ara les modes han canviat. El dia de l'examen, l'alumne ja no es posa la seua millor roba, sinó la més apropiada. No importa tant causar bona impressió com poder amagar alguna que altra xulla davall d'una camisa o en les butxaques d'una jaqueta. I és que la moda evoluciona parella a la picaresca de l'universitari.

a molts estudiants, potser per la seua comoditat. Uns pantalons vaquers i una camisa o suadora és la combinació més comuna, amb unes sabatilles o sabates còmodes. A prou distància es troba el xandall, que ens remet al prototip d'estudiant esportista. Una nova moda que abans era impensable a la Universitat. Al seu costat, predominen les camises i les suadores o sueters. Les samarretes, òbviament, són les reines a l'estiu. La varietat arriba també a les jaquetes, des de la tradicional vaquera fins al cuir, passant pel plumífer.

La diferenciació de sexe és

cada vegada menys evident. Sembla que la combinació de pantalons amb camisa o suadora és extensible a les xiques, cosa que crea una moda *unisex*. Les diferències, tanmateix, es resisteixen a desaparèixer. Camises entallades, samarretes ajustades, elàstics... per a elles. Ells, amb esportives, vaquers, xandalls i alguna que altra camisa. Una cosa és ben segura: la faldilla s'està perdent, mentre que la corbata ha desaparegut ja fa anys dels armaris dels estudiants. Quant al calçat, les sabatilles solen ser un patrimoni més pertanyent al xic que a la xica, que opta més per un altre tipus de sabata, diguem-ne que una mica més elegant.

En definitiva, no resulta gens fàcil dir com visten els universitaris. La gamma de combinacions i possibilitats és molt gran, per més que estiga de moda la globalització i tot això. Suposem que la moda no coneix massa d'aquestes coses. I això que només hem parlat dels estudiants, perquè... què ens dieu dels professors? Tot un món per descobrir, eh?

Tolerar i ser tolerats. Un propòsit que adquireix l'evident caire de la necessitat. El camí més recte: distingir altres societats, assimilar segones filosofies de comportament i de vida, reflexionar sobre l'altre buscant el propi coneixement... El món dels estats serà per força el món de les cultures. I no només això, sino, a més a més, de les cultures barrejades. Aquesta realitat, ja tangible, rep un nom: mestissatge. És l'esperit de la trobada amb Llatinoamèrica que des del passat dilluns se celebra a Saló Sanchis Guarner de la Facultat de Filologia.

SERGI TARIN

Una trobada que finalitzarà demà a la vesprada amb uns índexs d'assistència elevadíssims. "La demanda ha superat les nostres expectatives. S'hi van inscriure prop de quatre-centes persones i molta gent va quedar en llista d'espera", comenta Joan del Alcázar, professor d'Història Contemporània i un dels coordinadors de l'aplec.

El precedent d'aquestes jornades es remunta al 1992. Aleshores, aquella trobada no va tindre tant de ressò com ara. Tot i això, hi va nàixer el Grup d'Estudis Llatinoamericans, conformat per gent de les facultats de Filologia i d'Història. Fou el punt de partida d'un seguit de col·laboracions i projectes que s'han anat complint a mesura que ha passat el temps, on destaquen sobretot la publicació de quinze llibres de temàtica llatinoamericana sota el segell editorial d'Estudios Iberoamericanos i la creació d'un grup actiu d'alumnes preocupats pel desenvolupament històric i artístic dels països de l'altra vora de l'Atlàntic. "L'entusiasme d'aquesta gent jove ens encoratja a continuar endavant. De fet, l'organització d'aquesta trobada és fruit del seu esforç. Han treballat completament debades en la gestió dels passatges, fent els contactes per correu electrònic i distribuint tot el material de les jornades", afirma Joan del Alcázar.

Per a Sonia Mattalía, professora de Filologia Espanyola i coordinadora de la II Trobada amb Amèrica Llatina, la Universitat ha d'adquirir un paper clarament universal i social. Amb això es tracta de crear grups units per un interès comú i, així, lluitar contra una societat cada vegada més dirigida i adulterada. "Les humanitats són un espai compartible. De fet, no ens hem tancat en nosaltres mateixos a l'hora d'organitzar aquestes jornades. Hem

L'escriptora uruguiana Cristina Peri Rossi durant la seua conferència.

Trobada sobre literatura i història al continent americà

Amèrica Llatina, entre nosaltres

comptat amb l'ajuda de la Universitat, dels estudiants, dels col·legues que han vingut de lluny i de l'Aula de Debats, la qual ens ha permès la presència de Cristina Peri Rossi i que en maig durà a la Facultat Mario Benedetti", afirma Sonia Mattalía. Aquest sentiment de col·laboració és en bona mesura l'essència de la universitat a Llatinoamèrica. La manca d'inversió pública fa que les facultats patiscen una massificació creixent i totalitzadora. La conseqüència paral·lela és la cada vegada més freqüent existència d'universitats privades que fomenten l'elitisme. "La veritat és així. Allà es treballa en condicions molt precàries, massa desfavorables... Però s'hi funciona molt bé. Hi ha una tradició de treball on no són necessàries les subvencions per a poder tirar endavant. És un altre món: no hi ha llibres a les aules, però tot el món els llig... Això és impressionant", comenta Sonia Mattalía.

En qualsevol cas, Amèrica Llatina continua estant lluny, tant

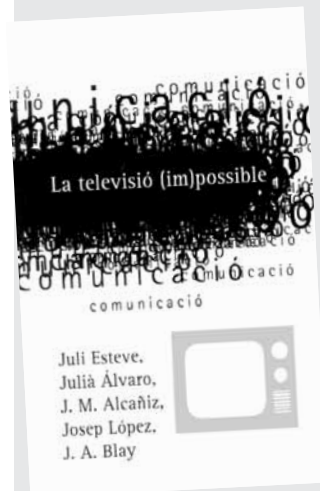
en el mapa com en la consciència, si fixem la mirada en determinats aspectes bàsics. Per a l'Estat Espanyol, no és massa europeu relacionar-se amb Llatinoamèrica a causa de la seua pobresa. No obstant, segons Sonia Mattalía, aquesta és una actitud miop ja que, si bé Amèrica Llatina és pobra econòmicament, és molt rica culturalment. I això podria beneficiar molt els espanyols. De fet, és ací on la Universitat ha de garantir un intercanvi i un mestissatge cultural en igualtat de condicions, tot evitant una convivència basada en ciutadans de primera i de segona categoria.

XARRADA DE PERI ROSSI. Amb la paraula afilada per la ironia (però més d'una manera tendrà que no feridora), Cristina Peri Rossi va pronunciar la conferència inaugural d'aquesta trobada llatinoamericana. Des del primer moment, i amb la complicitat del públic en la butxaca, va parlar del present, dels seus exilis i de la literatura com a espill propi i de

coneixença dels altres. Més tard, en un recés de corredor de facultat, va fer pedagogia i cultura en parlar de la universitat. "La paraula educació ve del grec *paideia* i es fonamenta a través de la seducció i de l'amor. A la Universitat de Montevideo feia algunes de les meues classes a fàbriques on fins i tot els obrers també hi participaven".

Per a Cristina Peri Rossi, la universitat espanyola està massa jerarquitzada, massa marcada per un règim absolutista que encara hi perdura. Per això, l'ideal és una universitat que siga sinònim d'avantguarda i que no estiga al servei de les classes dirigents. "Amb això no vull fer cap mena de crítica a la Universitat de València en particular. Concretament, aquesta m'agrada. Hi ha gent molt valuosa i els alumnes són molt participatius", ens comenta, mentre els aplaudiments de l'última conferència transpiren la porta d'accés a la sala i ens obligen a deturar la conversa durant un instant.

Libres / Crítica

'La televisión (im)posible', primera aproximació a Canal 9

REDACCIO

La televisión (im)posible és el primer llibre sobre la televisió pública valenciana. Una dècada després de la seua inauguració, semblava increïble que no s'haguera editat cap estudi, assaig, document o, fins i tot, novel·la sobre un dels fenòmens més importants per a la societat valenciana d'aquests darrers anys. Cinc periodistes que van viure la posada en marxa de Canal 9 —tres dels quals continuen vinculats a la casa— són els autors d'aquesta primera aproximació a la televisió autonòmica.

Juli Esteve, excoordinador d'Informatius; Julià Álvaro, redactor i membre del Comitè de Redacció; Josep Manuel Alcañiz, redactor i exeditor d'Informatius; Josep López, redactor i excorresponsal internacional; i Joan Antoni Blay, exdelegat a Madrid, signen un llibre polifònic amb un denominador comú: la televisió valenciana ha estat una gran oportunitat perduda.

Els autors evoquen, en un to crític i autocrític ben diferent, l'evolució de Canal 9 des d'abans de les emissions fins a l'actual període de govern de la dreta. Sense revelar grans secrets sobre el funcionament intern de les relacions entre el poder i els periodistes, la conclusió unànime és la contínua interferència dels polítics en el treball diari dels professionals de la informació.

La televisión (im)posible és la primera aproximació a Canal 9, però el debat no s'esgota en les més de cinc-centes pàgines de l'obra (publicada per Edicions 3i4). Aquest llibre obri el camí. Als autors caldrà agrair-los l'esforç pioner.

Els drets de la vida quotidiana

Departament: Dret Penal, Dret Romà i Dret Eclesiàstic de l'Estat.

Directora: Maria Luisa Jordán Villacampa.

Línies d'investigació: Ensenyament a Espanya. Relacions esglésies-estat. Sistema matrimonial i dret de les crisis matrimonials. Tutela de la llibertat religiosa. El dret romà en la jurisprudència espanyola. El procés i les garanties del ciutadà. La recepció del dret romà en Els Furs de València.

MARISOL HOYOS

Durant la República i l'Imperi, el dret consuetudinari primitiu i no escrit, vigent a Roma, sorgiren els principis fonamentals que s'aplicarien a les lleis de bona part dels països europeus. El 534, l'emperador Justinià va fer reunir tots els textos, decrets i comentaris dispersos per tal de construir el *Corpus Juris Civilis*, compost per les *Institutes*, que contenen els principis del dret, el *Digesto*, amb les decisions dels juriconsults més rellevants, el *Code* o recopilació de constitucions imperials i les *Novelles*, formades per les lleis promulgades per Justinià i els seus successors. Lluny de qualsevol altre conjunt de disposicions, el dret romà va respondre durant segles a les exigències de les activitats i dels intercanvis europeus.

A hores d'ara, el nou títol preliminar del Codi Civil Espanyol estableix que els principis generals del dret són informadors de tot l'ordenament jurídic. Aquests, constantment utilitzats per les sentèn-

cies dels tribunals, provenen majoritàriament del dret romà i vénen a ser una mena de condensació de sabers amb els quals el dret ha de continuar comptant ineludiblement. Fins i tot principis de justícia democràtica tenen el mateix origen i, com que aquest estudi no ha estat encara abordat amb caràcter general, un equip del Departament de Dret Penal, Dret Romà i Dret Eclesiàstic de l'Estat de la Universitat s'ha plantejat la tasca d'aprofundir en l'anàlisi de la jurisprudència, fonamentalment de l'espanyola, i de veure l'aplicació que dels esmentats principis s'ha fet.

Habitualment s'anomena el dret processal *dret adjectiu*, però les lleis que regulen el procés tenen una essència normativa idèntica a la que tenen les anomenades *substantives*. El procés espanyol deriva en bona mesura del procés medieval, és a dir de les *Partides*, que continuen constituint majoritàriament el nucli sobre el qual s'articulen els litigis. L'aparició de l'estat democràtic i el correlatiu reco-

neixement dels drets fonamentals ha desplaçat com a objecte d'estudi les garanties relatives a la protecció dels drets i les llibertats de l'individu en la societat. Aquestes raons són més que suficients per abordar també un estudi detallat de les necessàries reformes en l'administració de justícia.

Directament relacionats amb les anteriors dues línies de recerca, el Departament du a terme diversos cursos de doctorat (*Actes patrimonials de les persones* in potestate, *Assumpció de responsabilitat pels negocis dels sotmesos*, *Exègesis de fonts*, *Lex Irnitana i mesures propedèutiques per a la redacció de treballs de veïnat*). A més, aquest grup es troba integrat en el programa *La Universitat als Pobles*, on ofereix un curs titulat *El dret de la vida quotidiana*.

Més a prop encara de la nostra realitat, una altra unitat de recerca s'ha proposat la realització d'un estudi històric-jurídic sobre la influència del dret romà en els Furs de València, analitzant les diverses institucions jurídiques valencianes i l'empremta que en aquestes ha deixat l'herència romana.

En l'àrea de treball que correspon directament als investigadors del dret eclesiàstic i de l'estat, s'estan desenvolupant diverses cerques relacionades amb la situació actual de l'ensenyament religiós catòlic i acatòlic. Qüestions

com ara l'objecció de consciència en el sistema escolar plantegen un debat intern en el si de l'escola i de la societat.

També s'avaluen altres situacions problemàtiques, com ara la tutela de la llibertat religiosa, la llibertat de pensament, ideologia i religió, el contingut de la llibertat religiosa i la tutela penal, administrativa i judicial.

Però el factor religiós es troba més que mai present en les relacions internacionals. En aquest sentit, és imprescindible establir els diferents models de relacions i la presència i el paper concret de les institucions religioses en la societat internacional. A més, s'han d'establir unes garanties internacionals del factor religiós i, en el nostre cas, s'està avaluant el sistema polític-religiós espanyol. Dins d'aquesta mateixa vessant, les característiques i divergències entre el matrimoni canònic, musulmà, protestant i jueu constitueixen actualment una cerca fonamental, sobretot si tenim en compte la quantitat de problemes que es generen arran de les unions entre membres de diferents religions. El constreyniment matrimonial i la patologia o la incidència del divorci en el matrimoni religiós són elements que han estat estudiats i aprofundits des de diversos punts de mira. I, finalment, cada vegada tenen més rellevància els estudis adreçats a les minories religioses, que tracten de plantejar els problemes que es deriven de la seua integració en altres comunitats. El Departament està desenvolupant també una línia de recerca sobre la bioètica en els transplantaments.

L'àrea de recerca de Dret Penal d'aquest departament serà tractada específicament en un pròxim article de NOU DISE.

Obert el Servei de Suport a la Investigació

REDACCIO

La Universitat de València ha obert a l'ús públic i privat una de les seues unitats més operatives pel que fa a infraestructura de R+D. Es tracta del Servei Central de Suport a la Investigació Experimental, una entitat creada amb la intenció de racionalitzar i facilitar l'ús de l'instrumental i les tècniques experimentals de què disposa la Universitat; tot un ventall de recursos que, en una societat marcada per la tecnologia, resulten fonamentals tant per al desenvolupament d'un quefer científic normalitzat com per a la consolidació d'un teixit productiu competent.

En un acte guiat pel vicerector d'Investigació, Francisco Tomás, i pel director del SCSIE, Bernardo Celda, més d'una trentena de representants empresarials i institucionals van poder recórrer les instal·lacions del SCSIE a l'Edifici d'Investigació del Campus de Burjassot i comprovar com s'opera amb aquesta infraestructura científica que és ja un suport essencial per a la R+D valenciana.

El Servei abasta des de les tècniques més tradicionals de microscòpia electrònica, anàlisi de rajos X, ressonància magnètica nuclear i espectrometria de masses fins a la seqüenciació de DNA i proteïnes, cultius cel·lulars, bioinformàtica o espectrometria atòmica, molecular i òptica, entre altres. Disposa d'un taller de vidre i d'un hivernacle amb 14 cabines de cultiu i permet resoldre problemes sobre caracterització i anàlisi de matèries primeres, avaluació i optimització de processos industrials, control de qualitat, avaluació de l'impacte ambiental, anàlisi de productes agroalimentaris i material transgènic, a més de retre beneficis en àrees de coneixement tan allunyades –aparentment– de les ciències experimentals com ara la història de l'art (restauració artística i prehistòrica) o la criminologia.

american institute
CURSOS DE INGLÉS
Todos los niveles
Adultos y niños
Español para
extranjeros
Tel Bachiller, 12
16010 VALENCIA
☎ 96 369 61 68

CITES

EXPOSICIONS

Francisco Leiro

L'exposició reuneix 40 escultures de Francisco Leiro, artista galleg resident a Nova York que ha situat la talla en fusta en un pla de màxima actualitat dins de l'escultura espanyola contemporània.

Dies: Fins al 26 de març.

Lloc: IVAM. Centre del Carme.

Més informació: C/Guillem de Castro, 118. Telèfon: 96 386 30 00.

'Berlín segle xx'

Pintures, escultures, fotografies, dibuixos i obres gràfiques d'un dels museus de més prestigi internacional, que abraça des de l'expressionisme fins les incorporacions de les tendències constructivistes actuals i l'art jove alemany.

Organitza: Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Dies: Fins al 2 d'abril.

Lloc: IVAM. Centre Juli González.

Més informació: C/Guillem de Castro, 118. Telèfon: 96 386 30 00.

Joan de Joanes

Exposició que reuneix un centenar de pintures autògrafes de Joan Macip, més conegut amb el sobrenom de Joan de Joanes, que sens dubte fou un dels autors de major prestigi en la pintura espanyola del Renaixement.

Organitza: Museu de Belles Arts.

Dies: Fins al 26 de març.

Lloc: Museu de Belles Arts.

Més informació: C/Sant Pius V, 9. Telèfons: 96 369 30 88 i 96 369 21 11.

AUDIOVISUAL

Cicle de cinema holandès

Projecció de les pel·lícules *La nueva madre*, *El ladrón de bolsos* i *El polizón*.

Organitza: Filmoteca de la Generalitat Valenciana.

Dies: Del 10 al 16 de març.

Lloc: Edifici Rialto. Pl/Ajuntament, 17.

Més informació: Telèfon: 96 351 91 30.

TEATRE

'Fènix'

L'espectacle parteix del mite de la resurrecció d'Osiris en relació amb l'Au Fènix, investigant a través de la dansa i la música els quatre processos pels quals passa el Fènix (mort, naixement, maduresa i plenitud).

Organitza: Companyia Vicente Sáez.

Dia: 25 de març.

Lloc: Centre Cultural d'Almussafes.

Més informació: Companyia Vicente Sáez. Tel.: 96 394 41 96.

'L'afér'

Alberto Bokus dirigeix aquesta obra de Lluïsa Cunill que tracta la història d'un home que sospita d'infidelitat de la seua dona i contracta un detectiu perquè la vigile. Els tres estableixen una relació molt especial.

Organitza: Teatres de la Generalitat. Companyia L'Hongaresa Teatre.

Dies: Fins al 12 de març.

Lloc: Sala Moratín.

Més informació: Pl/de l'Ajuntament, 17. Telèfon: 96 351 91 30.

'Malsueño'

Es tracta d'una comèdia negra, un text sobre David i Goliat, la història d'un personatge enfrontat a la maquinària del poder.

Organitza: Teatres de la Generalitat.

Dies: Fins al 12 de març.

Lloc: Teatre Talia.

Més informació: C/Cavallers, 31. Telèfon: 96 391 29 30.

CERTAMENS I SEMINARIS

'La casa de la frontera'

Conferència dins del cicle *Limites y fronteras: arte y comunicación*, que es presenta com una reflexió sobre la transformació de les formes d'habitar que generen les societats contemporànies, centrada en la idea de territori i paisatge i el seu reflex en les manifestacions de l'art actual.

Organitzen: Aula de Cultura CAM La Llotgeta i Universitat Politècnica de València.

Lloc: Aula de Cultura de la CAM. Pl/del Mercat, 4.

Dia: 21 de març.

Hora: 19:00 hores.

Més informació: Al telèfon 96 351 23 36.

'Las matrices como estructuras de datos'

Conferència dins del cicle *Matemàtiques i Cultura*, amb l'objecte de reflexionar sobre les aportacions de la matemàtica a la cultura de l'actualitat, en què es qüestiona el caràcter de formació humanística que aquesta ciència té en el pensament humà.

Organitza: El Cefire d'Alzira i la Societat d'Educació Matemàtica de la Comunitat Valenciana Al-Khwarizmi.

Ponent: José Antonio Mora, catedràtic a l'IES Leonardo da Vinci d'Alacant.

Dia: 23 de març.

Hora: 18:00 hores.

Lloc: Casa de la Cultura d'Alzira.

Més informació: 96 240 48 92.

II Trobada amb Amèrica Llatina: literatura i història

Últimes jornades del congrés sobre literatura i història d'Amèrica Llatina. Les conferències seran impartides per professors de diverses universitats d'Espanya, Argentina, USA, Veneçuela i Holanda.

Organitza: Universitat de València.

Dies: 9 i 10 de març.

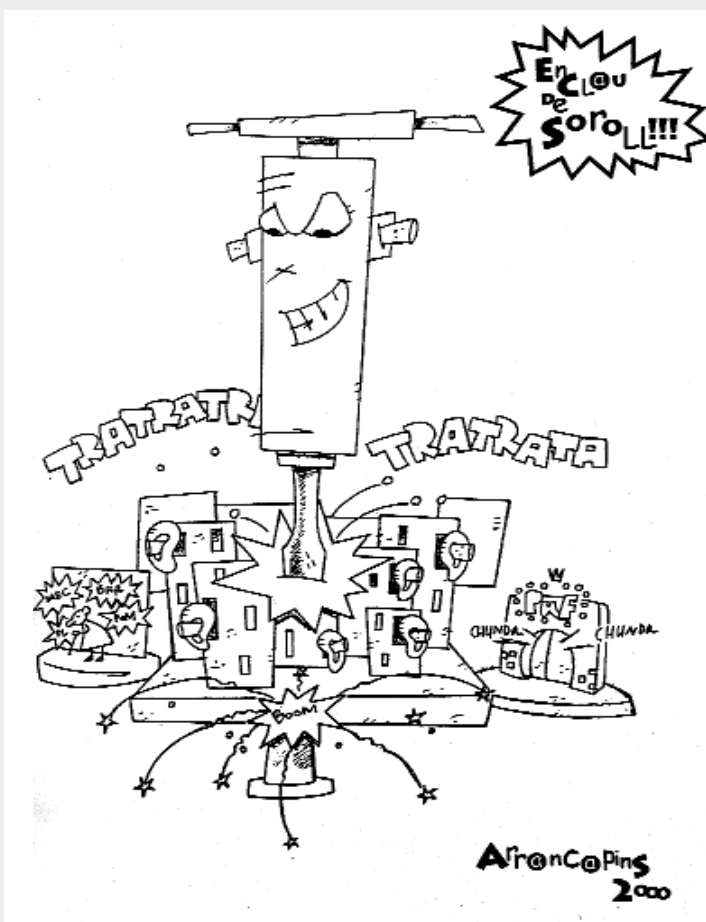
Lloc: Saló Sanchis Guarner.

Facultat de Filologia.

Més informació: Telèfons: 96 386 48 62 i 96 386 42 30.

Concurs de narrativa curta

L'Ajuntament de Calp convoca el V Certamen IFAC de Narrativa Curta 2000. Cada autor hi podrà presentar un sol relat, original en valencià o en castellà, inèdit i no premiat en altres concursos. S'atorgarà un únic premi de 200.000 pessetes per al

La Falla Arrancapins trau suc a la cultura del soroll

La Falla Arrancapins està ultimant els preparatius dels seus monuments fallers, que enguany estan dedicats al Soroll. Amb aquesta temàtica, els membres del casal d'aquesta associació cultural fan una crítica a la situació en què es troben diàriament a causa de la gran quantitat d'espais d'oci de la zona. Així, "els dos cadafals entren dins del món del soroll, de vegades festiu i divertit, i en moltes ocasions excessiu i molest", segons expliquen els fallers. Però, en contraposició, també el silenci, amb la mort de l'escriptor

Enric Valor, té el seu espai. En aquest cas, el llibret faller elaborat pels Arrancapins dedica un espai a l'autor valencià amb dos articles, un del col·lectiu que dona nom a la falla i l'altre de Toni Mestre. Pel que fa a la temàtica principal que s'arregla en la falla gran sota el títol *En clau de soroll* i en la infantil amb *Anem a fer soroll*, una sèrie d'articles descobreix diversos aspectes d'aquesta pràctica i el seu nom. Poesies, descripcions lingüístiques, vocabularis i diverses anàlisis omplien les planes d'a-

questa publicació fallera dedicada en aquest número a la cultura del soroll. Tot un espai en el qual participen diversos representants del món universitari valencià, de la cultura i del faller. El llibret compta amb articles de Manuel S. Jardí, Paco Aracil, Alfons Cervera, Gil-Manuel Hernández, Antonio Pérez Collado, Francesc Llop, Vicent Josep Escartí, Àlex Amorós i Sergi Gómez, entre altres. Les il·lustracions i els acudits fallers no falten en aquesta divertida publicació.

guanyador i hi haurà un accésit de 100.000 pessetes al millor relat d'autor local.

Termini: 17 d'abril.

Més informació: A la Biblioteca Pública Municipal Joanot Martorell. Telèfon: 96 583 99 05. També a la Casa de la Cultura Jaume Pastor. Telèfon: 96 583 91 23.

ALTRES ACTIVITATS

Animació a centres de vacances

L'escola d'animadors Paideia organitza un curset centrat en la formació de monitors i animadors als centres de vacances, que es realitzarà durant un cap de setmana a les instal·lacions d'un alberg. S'hi tractaran temes com ara els recursos i equipaments per a la joventut, expressió corporal, animació lúdica i plàstica, etc.

Dies: Del 31 de març al 2 d'abril.

Inscripció: Fins al 22 de març.

Lloc: Alberg d'Alboratxe.

Més informació: Av/General Urrutia, 66, baix. Telèfon: 96 373 42 08.

MUSICA

'El temps ja ha arribat'

Presentació del disc d'Oscar Briz i els cors d'Aram. Acte dirigit pel crític musical Vicent X. Contrí.

Dia: 10 de març.

Hora: 12:00 hores.

Lloc: Sala SGAE.

Més informació: Tel.: 96 315 54 10.

'Siempre'

Presentació del disc de Maruska.

Dia: 9 de març.

Hora: 20:00 hores.

Lloc: Sala SGAE.

Més informació: 96 315 54 10.

AL VOLTANT DE LA XARXA

Eleccions 2000

Sí, aneu a pensar

que ja n'hi ha prou de tanta campanya i tant de romanç, però

a només tres dies de les votacions és difícil abstraure-se'n després de tanta xaranga (perdó, informació), ja siga per TV, premsa, tanques publicitàries, inundació de bústies i, com no, per la xarxa.

Doncs bé, encara que la propaganda electoral per Internet no és res nou, on sí que percebem un canvi és en l'aposta informativa, on s'han bolcat tant les agències d'informació com els proveïdors de serveis a oferir des d'intencions de vot fins a pàgines amb continguts electorals, a més de les compareixences dels candidats que presenten els programes de cada partit.

En aquestes eleccions 2000 (no confongueu, eleccions és amb /), World Online i l'agència EFE han posat en marxa la transmissió en directe de les conferències dels candidats. Visiteu

<http://www.worldonline.es/channels/not>.

Una altra iniciativa ve de la mà de Guay.Com i Europa Press, es tracta de la creació de la pàgina d'informació política

<http://www.eleccionesgenerales.com>, on donen informació actualitzada de la campanya, a més d'anàlisis polítiques i enquestes en temps real.

Per a qui el seu nivell de saturació política no estiga complet i li vaja la marxa, ja sap:

<http://www.aznar2000.pp.es> (no oblideu visitar les restes de dominis, com ara [aznar.net](http://www.aznar.net), [aznar.es](http://www.aznar.es), amb el bonic que li hauria quedat al candidat [aznar.es](http://www.aznar.es), també és mala sort), o <http://www.pspv-psoe.org> i <http://www.izquierda-unida.es>, o <http://www.uniovalenciana.org> o <http://www.blocnacionalista.org>.

En cap moment el que subscriu, ni el seu subconscient, pretén que l'ordre donat a les adreces anteriors mediatitze el lector en la seua intenció de vot, res més allunyat de la meua intenció.

Finalment, des d'*Al Voltant* no podem deixar passar l'ocasió de felicitar els governs britànic, xinès i espanyol per la seua enverinada defensa dels drets humans. Això mateix, enhorabona.

De bona font hem sigut informats que a l'INSERSO van darrere de noliejar avions curatius plens dels nostres majors amb destinació a Santiago de Xile. En fi, amb un poc de sort a veure si es forma una bona tempesta per aquelles latituds i al iaio genocida el parteix un llamp, encara que, donada la seua forma física, igual ix per cames i se'n salva, el molt canalla.

Un moment de la presentació de la Marxa Mundial de la Dona 2000.

La plana 'web' de la Universitat va lluir el color de la dona durant la jornada del 8 de març

La llarga marxa feminista del 2000

REMEI CASTELLO

L'any 2000 ha començat amb una total revolta femenina. Si bé les dones fa anys que reivindiquen la igualtat d'oportunitats i el mateix tracte que el gènere masculí, l'avinguda del nou any ha arrancat amb una profunda vocació de consolidar el que s'ha aconseguit i de plantejar-se nous reptes.

Per aquest motiu, dones de tot el món han organitzat una Marxa Mundial de les Dones 2000, que comença el 8 de març i finalitza el 17 d'octubre a Nova York, dia en què es traslladaran a les Nacions Unides les reivindicacions de les dones. Aquest mateix dia, hi haurà manifestacions en un gran nombre de països d'arreu del món.

Les dones de la Universitat s'han revelat com un col·lectiu implicat i nombrosos actes han centrat la setmana que es respirava com la més feminista de l'any per la proximitat del dia 8 de març. Així, els col·lectius d'estudiants i els sindicats universitaris van organitzar diversos actes per a aquest dia. No només s'ha pogut assistir a diverses xarrades, com ara les organitzades per

Campus Jove i UGT a Tarongers, sinó que, a més, les dones de la Universitat van participar en una parada d'una hora.

A més, el sindicat CGT va entregar un escrit al rector en què es reivindicava el paper de la dona a la Universitat i es dema-

La violència envers les dones no ha aconseguit fins el moment despertar el nivell d'alarma que li pertoca i que en la majoria de casos no s'afronta.

Per això, la Marxa Mundial de les Dones ha elaborat una taula de reivindicacions contra la violència

nava una major implicació pel que fa als abusos de maltractaments que sofreix aquest col·lectiu.

Per la seua banda, les representants de Comissions Obreres a la institució van organitzar una exposició sobre la Quarta Conferència Mundial de la Dona que es va celebrar a Pequín l'any

1995. Ara, l'Assemblea de l'ONU avalua els progressos aconseguits i considera noves accions i iniciatives. A més, els quinze anys de la revista *Trabajadora*, que edita el sindicat, estan exposats a Tarongers.

Però, per a destacar aquest dia, les dones de Comissions van triar la xarxa cibernètica. La pàgina web de la Universitat va aparèixer de color lila i amb lletres destacades amb la data del Dia Internacional de la Dona.

D'altra banda, enguany dones de tot el món han volgut dedicar un apartat especial a la violència que dia rere dia afecta aquest col·lectiu. Una violència que fins el moment no ha aconseguit despertar el nivell d'alarma que li pertoca i que en la majoria de casos no s'afronta.

És per això que la Marxa Mundial de les Dones ha elaborat una taula de reivindicacions contra la violència, on es demana, entre altres coses, que els estats reconeguen en les seues lleis i accions que totes les formes de violència envers les dones constitueixen una violació dels drets humans fonamentals i que no es poden justificar per cap costum, religió, pràctica cultural o poder polític.

La Marxa Mundial de les Dones 2000 té el seu origen en una iniciativa de la Federació de Dones del Quebec, que el 1995 va organitzar una marxa de protesta per la situació de la pobresa de gran part de les dones del món. En aquesta marxa van participar 850 dones que van caminar durant deu dies fins arribar a la seu de l'ONU. Allí es van trobar amb 15.000 dones que les esperaven per a donar suport a les seues reivindicacions. L'experiència les va animar i van decidir iniciar aquest projecte que finalitza enguany i que té com a principal objectiu mobilitzar les dones del món per a protestar contra la pobresa i totes les formes de violència envers elles.

La Marxa Mundial, en la qual s'han implicat nombrosos col·lectius de dones, entre els quals figuren els universitaris, s'identifica com una iniciativa de caràcter pacifista i reconeix i respecta la diversitat i, com a conseqüència, l'autonomia en les propostes de caràcter regional i local. Per a aquest col·lectiu, és fonamental aconseguir la solidaritat entre les dones i s'han marcat l'objectiu de descobrir alternatives alliberadores de l'opressió que pesa sobre elles.

LA COLUMNA

Falles

Ppprrruuummm, ppprrruuummm, ppprrruuummm. Prohibit el pas, prohibit el pas, prohibit el pas. Fffsss, fffsss, fffsss, plas, plas, plas, bbbuummm, bbbuummm, bbbuummm. Ja s'acosta Sant Josep, xa, xa, xa, ja s'acosta Sant Josep xa, xa, xa, ja s'acosta Sant Josep xan xan. Ppprrruuummm, ppprrruuummm, ppprrruuummm. Ja s'acosta Sant Josep xan xan, ja s'acosta Sant Josep xan xan, ja s'acosta Sant Josep xan xan. Fffsss, fffsss, fffsss, plas, plas, plas, bbbuummm, bbbuummm, bbbuummm. Fffsss, fffsss, fffsss, plas, plas, plas, bbbuummm, bbbuummm, bbbuummm. Prohibit el pas, prohibit el pas, prohibit el pas. Fffsss, fffsss, fffsss, plas, plas, plas, bbbuummm, bbbuummm, bbbuummm. Fffsss, fffsss, fffsss, plas, plas, plas, bbbuummm, bbbuummm, bbbuummm. Ja s'acosta Sant Josep xan xan, ja s'acosta Sant Josep xan xan. Ja s'acosta Sant Josep xan xan. Fffsss, fffsss, fffsss, plas, plas, plas, bbbuummm, bbbuummm, bbbuummm. Fffsss, fffsss, fffsss, plas, plas, plas, bbbuummm, bbbuummm, bbbuummm. Prohibit el pas, prohibit el pas. Ppprrruuummm, ppprrruuummm. *Valencia es la tierra de las flores*, xan xan, *Valencia es la tierra de las flores*, xan xan, *Valencia es la tierra de las flores*, xan xan. Ppprrruuummm, ppprrruuummm. *De la luz*, xan xan. *De la luz*, xan xan. Fffsss, fffsss, fffsss, plas, plas, plas. *Valencia es la tierra de las flores*, xan xan, *de la luz*, xan xan... *Y de lamooorr*, xan xan. ¡Viva!

Alfons Cervera